

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p align="center">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	--	--

Un război cumplit.

În zilele noastre se dă o luptă crâncenă și înverșunată între traiul vieții simplu și sănătos și între traiul vieții cât se poate de luxos. Lumea de sus până jos este de părerea că în cărucia trupului și a sufletului poți să pui ce vrei, fiindcă acești factori componenți ai omului trebuie să sufere orice povară ca și caii luați în chirie.

Ori realitatea crudă nu cadrează de loc cu părerea curentă despre traiul oamenilor. Din contra, orice abuz, orice trecere a măsurii naturale se răsbună clar și puternic. Trupul îngreunat cu mâncări, beuturi, petreceri și haine luxoase, dar nesănătoase se pretează la toate morburile fizice și în loc să fie cuib de sănătate este magazin de boale. Tot așa și sufletul vecinic frământat de ambiții pentru a căror realizare îi lipsesc puterile dela Dumnezeu este neîncetat izvor de amărăciune și nemulțumiri, în loc să fie mulțumit cu ce poate ajunge cu munca și cu vremea.

Sătenii noștri, cari altădată erau așa de așezați și de cuminți, azi au un singur vis scump penru ei: să ajungă orașeni, să trăiască, să se îmbrace și să petreacă ca și aceștia. Idealul femeii dela sat, care simțea o durere la inimă când trebuia să-și părăsească căsuța ei și să meargă la oraș pe unu sau două zile azi s'a schimbat profund, și oh Doamne, cum i-ar plăcea să capete bărbatul ei o slujbuliță la oraș fie cât de mică, dar să nu mai șadă în satul fără nici o distracție. Ar risca să mănânce o sfântă de bătaie prin multe sate ale noastre apostolul care ar spune adevărul pur, că medicii pe orașenii cu nervii sdruncinați îi mână la aerul curat al satelor și la bucătăria simplă de

acolo pe cei ce au gustat din plin toate bunătățile orașului. Țăranul nostru din multe părți, sfatul de a rămânea la vatra părintească unde își poate păstra și sănătatea și mulțumirea, l-ar lua drept batjocură, cum? de ce să nu se așeze și el la rând cu muncitorul și micul burghez dela oraș? Da, de ce să-l plouă și să-l ardă soarele numai pe el? Și bietul nostru român dela sate nu se întreabă ce se poate ascunde în dosul umbrei și a cafelei dela oraș. Iluzia deșartă ce și-o face iubitul nostru sătean despre viața dela oraș, unde viața curge într'un ritm la care el nu se va putea adapta niciodată, este deadreptul catastrofală pentru neamul nostru. Nemulțumirea cu traiul simplu, dar sănătos și aspirația la o viață cu prea puțină siguranță și cu mii de riscuri a năpădit satele noastre ca o ciumă primejdioasă.

Sociologii noștri confecționează la date pe capete, adună, substrag, împărțesc și înmulțesc și ne dau gata tabloul nenorocirilor de ție mai mare dragul să-l cetești, cât e de bine întocmit după regulile sociologice. Frumos! dar ce folos că boala rămâne și progresează.

Oare nu ar fi bine să ascultăm nițel și biserica, care are la dispoziția sa cel mai neîntrecut manual de sociologie, evangelia. Această carte sfântă are marele favor față de toate manualele de sociologie că privește întotdeauna lucrurile pe dinlăuntru și arată clar și neîndoios rădăcina tuturor relelor, cari se abat peste un popor.

La ce pot folosi tablourile când un popor și sus și jos este ispitit să creadă că se poate juca cu legile naturii făurite de Atotputernicul Dumnezeu? În acest punct trebuie să tragem des și bine cu ciocanul convingerii. Nu poți sta zilnic lângă oameni, să le pândești cugetele

și simțirile strâmbe dar dacă ști să-i sperii cu sfârșitul tragic la care ajung bătându-și joc tot mereu de legile naturii atunci i-ai mișcat și i-ai pus pe gânduri.

Sfânta evanghelie nu răpește libertatea ni-mănuși și nici nu face expunere de motive ci simplamente ne pune în fața urmărilor inevitabile ale faptelor noastre. Scurt și îndesat. Badea Ion, când trece bara și vede apropiindu-se cu o goană nebună trenul, știe că nu-i de glumit și fuge, dar asta nu vrea să o admită până azi, odată cu capul, că sunt și legi firești cari te taie și te fac praf tocmai ca locomotiva, dacă te așezi deacurmezișul lor. Sociologia cea mai bună ar fi după modesta noastră părere ca atunci când preotul predică adevărurile eterne de pe amvon, să-i întărim spusele lui noi ceialtați unul, zece, douăzeci. Dar dacă frații luminați nu, că nu fac mărturie bună pe lângă aceea ce propovăduiește preotul în fața sfântului altar, dar măcar nici nu vine la sf. biserică ori chiar o disprețuiesc, atunci zadarnice sunt sforțările, fiindcă cine nu crede în biserică crede și mai puțin în sociologi.

Dacă lumea trece azi prin tot felul de crize economice, sociale și culturale nu este de mirare fiindcă toate aceste crize își au începutul în criza credinței, omul se înalță singur pe sine și Dumnezeu îl smerește. De aceea refacerea, însănătoșirea, nu va veni până când nu ne-am întors cu toții la credința părinților noștri. Dacă ești bolnav ai lipsă de un singur doctor bun pentru că în momentul când se adună mai mulți doctori la oaltă și țin consiliu e semn rău, e mare întrebare dacă te mai scoli.

Poporul nostru până a ținut la sf. biserică a avut lângă sine pururea pe cel mai bun doctor ajutător. Azi se țin consilii pe capul lui și nu știm dacă e bine așa.

Este cert că toate relele sociale cari bântuesc poporul nostru s'au născut din desconsiderarea credinței lui și alt mijloc de îndreptare nu este decât cinstirea din nou a acestei credințe.

Alexandru Machedon a fost un împărat mare dar a lăsat ca la moarte mâna dreaptă să-i rămână afară ca să vadă lumea că e goală și să înțeleagă că „Toate sunt deșertăciune cele omenești, câte nu rămân după moarte, nu rămâne bogăția, nici călătorește împreună mărirea, că viind moartea, toate acestea pier“.

Dr Ștefan Cioroianu
protopop ort. român

Săptămâna.

„Organizația economică, satisface interesele materiale, Familia se îngrijește de perpetuarea speciei, Biserica îngrijește de trebuințele sufletești — cele mai mari și mai de seamă în viața colectivă și individuală — până când Statul, este factorul de armonizare a tuturor instituțiilor“.

Jellinek: „Ființa activă a Statului“.

Meditând asupra concluziilor trase de Jellinek în cartea sa „Ființa activă a Statului“ se pot analiza cu multă ușurință uriașele frământări la cari asistăm zi de zi în viața popoarelor. Generația noastră a asistat la „războiul de foc“, la „cascada tronurilor“, la cele mai uriașe congrese economice; pacifiste, a muncii, în fine, a tuturor preocupărilor omenești, cari generației anterioare li se par fantezii. Ceeace o unitate omenească numită *Stat* a creat sub frenezia sfârșitului măcelului, astăzi răstoarnă și cearcă să revină la alte așezăminte și alte directive. Dar în general toate frământările se polarizează în jurul *Economicului* — trecător — fără a merge la adâncimea frământărilor, la *Spiritual*.

Statul modern, cel al zilelor noastre, dintri'un motiv **pur economic** nu îndeplinește înaltul rol de factor armonizator între componentii săi constructivi, ci ocupându-se unilateral de un singur element, prejudiciază foarte dăunător — chiar fatal dăunător — armonia componentilor.

*

După Jellinek, Statul are 3 elemente constitutive cardinale: **Sufletescul** (Biserica), **Socialul** (Familia) și **Economicul** (Tot Jellinek spune că elementul *Cultural* se înglobează în cele 3 elemente principale și în fiecare în parte). Dacă luăm această teorie, care este cea mai adecvată vremurilor, constatăm că cuprinde în sine tabloul cel mai fidel ce se reoglindește în toate ramurile de producție ale Statului.

Întâlnești un ofițer, se plânge că ceva lipsește în echilibrul social; un slujbaș public, că este amenințat vecinic cu nestabilitate; un cetățean (orice ocupație particulară ar avea), că este supus multor instabilități și la discreția tuturor influențelor exterioare, muncii și valorificării muncii și închei cu Biserica, dar îndeosebi cu slujitorii ei și vezi o amărăciune care în cele mai multe cazuri înnărmurește și dezarmează cel mai optimist suflet. Istoria ne este martoră, cum s'au rezolzit stările de nemulțumire și agitație la mai toate popoarele din lume. Astăzi însă nimeni nu se gândește — în Țara noastră — ca aceste nemulțumiri să fie înlăturate printr'un mijloc brutal.

Și aici consistă fenomenul specific național.

Lumea începe să se convingă, că rezolvirea tuturor neajunsurilor, nu mai atârnă de factorul **Economic** ci de cel **Sufletesc** — moral-religios, în cea mai bună parte atât pentru colectivitate cât și pentru individ. Deci tot **Bisericii** îi revine — așa cum totdeauna i-a revenit — rolul important de a lumina întunerecul zilelor negre.

Factorii importanți în state însă întârzie — și foarte păgubitor — cu rezolvarea problemelor sufletești și spirituale așa cum istoria le-a dovedit și cum cer timpurile.

*

Să luăm câteva exemple mai mult de resortul economicului în viața clerului.

La toate conferințele pastorale auzi plângeri sfâșietoare:

Mizeria zilelor creată de infinitele „curbe“ asupra dotațiunii de Stat.

Grija zilelor de mâne (o bună parte rezolvată tot de Biserică prin fondul de ajutorare reciprocă) când bătrânețele și familia preotului, rămâne într'o nesiguranță neîntâlnită la nici o categorie de slujitori a unui crez și constructivități.

Urmează apoi impozitele: global, profesional, agricol, adițional, drum, **echivalent** etc.

Să ne oprim la impozitul *echivalent*.

După o sesiune parohială (bine este cunoscut cum s'au creat aceste sesiuni și cu ce pământ au fost dotate parohiile ort. române pe vremuri) de 32 jug. se plătește un echivalent ce variază între 1500 și 4000 lei anual, adăugați la echivalentul mediu pe 2000 lei + 2000 lei directe + 1000 lei taxe comunale + 600 lei global + 500 lei profesional (= 6100 lei anual) și se va ajunge la $\frac{1}{3}$ parte din dotațiunea anuală dela Stat. S'a văzut oare vreodată un agricultor proprietar a 32 jug. pământ să plătească anual 6000—8000 lei impozite? Nici în regiunile petrolifere (atât de mult discutate în această săptămână) nu s'a pomenit așa ceva! **Preotul**, factorul spiritual în Stat, **trebuie** să plătească. Mai mult, primim la timp (și an de an) îndrumări prin note oficiale în „Foaia Diecezană“ asupra impozitului echivalent. În acest an se arată Nr. din „Monitorul Oficial“ cu legea prin care se exonerează 6 Ha. din sesiune neimpozabile la echivalent. S'au făcut declarații de impunere în acest sens și — după mărturisirea multor frați preoți — toate instanțele de apel au refuzat a ține seamă de lege. Printr'o indiscreție s'a aflat că „fiscul“ are poruncă mai înaltă, să impună fără cruțare.

Impozitele fiind mai mari ca la orice agricultor cu aceeaș avere, încarcă pe preot și cu alte plăți pentru munci ce singur cu familia sa nu le poate presta. Mulți dintre preoți — chiar

fără copii de școală — sunt siliți să se reîntoarcă astăzi la cea mai puțin răscumpărată muncă: la agricultură, cheltuind cu multă trudă, privațiuni morale și fizice, șase foarte prețioase zile din activitatea sa pastorală pentru care s'a hirotonit.

Iată un tablou.

*

S'ar părea că preoțimea preocupată de bunăstarea **materială** se plânge de stările *actuale*. S'ar judeca greșit, profund greșit. Preoțimea constată nedreptăți de ordin *economic*, și își constată cu multă amărăciune și durere, că pentru **a exista** așa cum demnitatea o cere, este silită să aducă jertfe dureroase pentru tagmă și vede cum se macină un timp prețios pentru o muncă constructivă pastorală-națională, așa cum cere timpul și imperativul ortodox-național.

Statul, ca factor armonizator al elementelor sale componente, cu inlime jertfe și cu înlăturarea multor inutilități dăunătoare moralei, poate scoate preoțimea „*preocupări străine de chemarea ei*“. Statul nostru ca toate statele de astăzi văd numai economicul, căruia îi **consacră** toate jertfele și se ocupă de sufletesc la ocazii mari și sărbătorești.

Când statul va fi un factor armonizator între forțele sale vii și va conduce cu **echitate**, va fi bine. Altcum mergem sigur spre prăpastie.

Pr. Traian Constantin

Vizitațiunii canonice.

Tractul protopresbiteral al Oraviței a trăit o zi înălțătoare, când P. S. Sa Episcop Vasile a pășit pentru întâia oară în cuprinsul lui.

Comuna **Gârliște** a avut cea dintâi ferircirea de a primi, Duminecă în 7 Iulie pe Stăpânul său.

Aici, sub arcul de triumf, în sunetul fanfarei din comună, P. S. Sa descinde din mașină, însoțit de pâr. diacon Teodor Roșca, d-na și d-l Dr. Dimitrie Sgavêrdia preș. Comunității de avere senator, d-nii Ing. Bornuz și Ijac directorul și Inspectorul Comunității de avere. D-l Dr. Milutinovici primpretorul plasei Reșița. Prea Onor. protopresbiter Virgil Musta, înconjurat de preoții Aurel Iana, Petru Bernaz, Alexa Olariu, Petru Lungu, Mitrofan Ciorei, Cornel Petrovici, Gheorghe Simeon, Șofronie Puia Mihail Retezan, Dimitrie Ania, Brutus Belcea, Pavel Beutură, Iova Firca, corpul didactic cu copiii de școală și mulțime de popor, în numele tractului Oravița rostește cuvântul de bun-sosit.

Toți încolonați se îndreaptă spre sf. biserică, unde preotul local Axentie Popovici, înconjurat de preoții Ilie Ciorei, Gheorghe Neda, Petru Susan și Romul Suci, în cuvinte mișcătoare exprimă bucuria credincioșilor de a avea pe Arhipăstor în mijlocul lor. Face apoi raportul situației din comună.

În ovațiunile poporului P. S. Sa intră în biserică unde se începe Sf. Liturgie, Răspunsurile liturgice au fost date de corul mixt din loc. La ectenia morților P. S. Sa adânc emoționat pomenește pe fericitul în Domnul Arhiepiscopul și Mitropolitul Nectarie. Se hirotonește întru diacon cand. de preoție Ioan Uzum, ce produce o impresie deosebită poporului. La Priceasnă P. S. Sa exprimă bucuria de a fi primit cu atâta căldură de fiii săi sufletești. Arată folosul și roadele unității sufletești ale poporului român, care cu toată vitregia vremurilor i-a ținut nealterată ființa sa națională. Indeamnă pe credincioși a se feri de lupii îmbrăcați în piele de oaie, cari vor să spargă această unitate sufletească, căci ei sunt dușmanii neamului nostru. Spune apoi că pe mai mari noștrii numai așa îi iubim adevărat, dacă ascultăm sfaturile lor și facem ceea ce ei ne îndeamnă. Arată apoi urmările nefaste pentru ființa noastră națională a sistemului bănațean de un copil și al obiceiului urât al concubinajului.

După împărțirea anatofiei și binecuvântarea poporului toți preoții conduc pe P. S. Sa la locuința preotului local unde se face revizuirea Oficiului parohial și ia masa. După masă P. S. Sa vizitează notabilitățile din comună.

La ora 4 d. m. în ovațiunile credincioșilor P. S. Sa părăsește comuna Gârliște îndreptându-se spre **Gorua**.

La hotarul comunei o ceată de călăreți întâmpină pe P. S. Sa, iar la intrare în comună primarul urează bun sosit, apoi învățătorul comunei exprimă fericirea credincioșilor de a avea pe mai marele păstorilor în mijlocul lor. Arată apoi activitatea harnicului preot Lazar și ce a realizat în comună. O fetiță declamează, iar alta în numele Soc. „Sfântul Gheorghe“ arată iubirea tinerimii ce o au pentru P. S. Sa. Toți preoții cari au fost la Gârliște, la cari se adaugă preoții T. Drugărin, Giuca și Simu, în coloană se îndreaptă către sf. biserică. La urșa sf. biserici P. S. Sa este întâmpinat de preotul local Lazăr și cel mai bătrân preot din tract Filip Voina. În cuvinte adânc simțite preotul local reliefează câștigul moral al credincioșilor, săraci materialicește dar bogăți în daruri sufletești, având pe P. S. Sa în mijlocul lor.

Intrându-se în sf. biserică se savârșește sf.

Vecernie. La sfârșitul ei P. S. Sa arată că adevărata bogăție nu este bogăția materială pe care hoții o fură și rugina o mănâncă, ci bogăția sufletească, care este neperitoare și care este un capital cu o dobândă sigură în împărăția lui Dumnezeu. Căci ce va folosi omului de va dobândi lumea toată și-și va pierde sufletul. Vorbește apoi de nenorocitul obiceiului bănațean de un copil, care amenință mândrul nostru Banat cu depopularea și prezintă pericolul de a fi inundat de străini.

După binecuvântarea poporului P. S. Sa este condus de preoți la locuința preotului local, unde se face controlarea Oficiului parohial și se ia masa. Apoi P. S. Sa vizitează notarul și alți fruntași din comună.

Seara P. S. Sa, în uralele entusiaste și în sunetul fanfarei, părăsește comuna, lăsând în amintirea credincioșilor o zi neuitată. **Rap.**

Cuvântare

rostită la sfințirea steagului Corului bisericesc ort. rom. din Opațița de Pr. Tiberiu Mărgineanțu.

Doamnelor și Domnilor!

Frați Români!

Dacă urmărim paginile împăengenite ale istoriei noastre, scrise cu sângele atâtor martiri, vom găsi că în timpurile cele mai grele, când existența noastră ca neam era periclitată, au fost trei factori, cari au ținut aprinsă în pieptul nostru candela iubirii de neam: limba, portul și cântarea. Acești trei factori au fost scumpa noastră moștenire lăsată dela părinți, cu înalta menire ca să susțină în noi și în împrejurările cele mai grele sfânta credință că suntem un neam cu menire pe pământ.

Opățișenii, conduși și pătrunși de toate tradițiile neamului românesc, deși încătușați de hoardele barbare a lui Atila, deși feriji — ca niște bolnavi — de orice adiere culturală și națională românească, au menținut în sufletul lor sentimentul de mândrie națională și atunci când dușmanii noștri tindeau spre năbușirea a tot ce era românesc. Sufletul opățișeanului plin cu vârf și îndesat de acest sentiment, a fost un stejar puternic sub scutul căruia s'a păstrat în comuna noastră cu sfințenie moștenirea primită dela părinți.

Cu 33 ani în urmă, fostul învățător de pie memorie al comunei noastre Damaschin Marian a pus bazele primei înjghebări corale în comuna Opațița. De atunci și până azi, cu mici întreruperi și sub diferite numiri, corul opățișenilor mereu a vărsat când jalea românului Istovit de griji și nevoi, când cântecele vesele, cari li-au oțelit sufletul și li-au înseninat calea vieții. Dar pe lângă această hrană bogată de întărire a sufletului românesc, totdeauna a contribuit și la înfrumusețarea cultului nostru divin. Continuitatea acestei înjghebări corale, înființată în anul 1903, și-a pus nou temei în anul 1932, numindu-se „corul bisericesc ortodox român din Opațița“ și având drept țintă nobilitarea sufletelor și inimilor omenești cu ajutorul cân-

tării. Și cred, nu este scop mai salutar și binecuvântat ca acesta, căci cântarea înviorează și înalță sufletul, deșteaptă și desvoltă sentimentul, inmoaie și îmblânzește inima și pe om îl nobilitează în cuget și în simțiri. Ba cultivând și cântarea bisericească, înseamnă că promovează succesele și asigură rezultatul economiei de mântuire, a acelor care prin noblețea sentimentelor, vor să se perfecționeze.

În această credință și conduși numai de astfel de idei și convingeri, am botezat azi steagul corului nostru — semnul învingerii sale, zic, semnul învingerii, căci precum împăratul Constantin cel Mare, purtând în fruntea oștirilor sale un steag cu inscripția „în acest semn vei învinge”, și de atunci în toate luptele a fost acoperit de glorie și victorie, asemenea și corul nostru, pironindu-și ochii pe cutele falfăinde ale acestui steag, să prindă curaj și însuflețire ca să-și ajungă scopul pentru care a luat ființă.

Steagul acesta va fi pentru corul nostru semnul deosebit și simbolul de credință și nădejde în Dumnezeu. Steagul acesta va merge de-acum înainte falfăind în fruntea corului opățișenilor și îi va însufleți în lupta pentru izbânda dorinței lor! Steagul acesta va fi de-acum înainte tovarășul și călăuzul corului nostru, va deștepta în membrii lui sentimentul datoriei, dar totodată le va arăta și drumul spre onoare în calea cântării. Căci dacă în trecut cântarea — doina — ni-a fost izvorul de mângăere din care ne-am adăpat și pe care l-am îngrijit cu atâta smerenie, cu atât mai vărtos azi, când soarele libertății răsare pe orizontul patriei noastre, suntem datori să cultivăm acest focar străbun. Ținând cu sfințenie la el, are menirea ca să fie un leagăn al bucuriei noastre, și va da corului nostru puteri pentru a-și croi locul de existență pe scena vieții muzicale, servind astfel spre folosul Țării și ridicarea comunei noastre.

Iubit auditoriu!

Dacă orice om, orice familie, orice biserică își are nașul, patronul său, și este dator să prăznuiască ziua numelui și a botezului, adevărat pe susținătorul și ocrotitorul în viața aceasta, tot așa și societățile omenesti trebuie să se adăpostească în această viață sub sprijinul și protecțiunea unei persoane, care să le păzească și să le îndrumeze, și prin mijlocirea lor să poată izbândi în realizarea aspirațiilor lor.

Corul nostru fără multă șovăire și-a îndreptat privirea către stimabila soție a unui fiu al comunei noastre, către doamna Persida Râmneanșu, soția d-lui Patrachie Râmneanșu, fost deputat și senator, membru al Adunării noastre eparhiale.

Mult stimată și iubită Doamnă!

Ați primit să fiți nașa, ocrotitoarea corului nostru bisericesc din Opațița. Vă rugăm să ne luați sub scutul dragostei Domniei Voastre de mamă iubitoare, să ne considerați ca pe un fiu care are lipsă de călăuză în viață, și la a cărei lumină umblând, să ne cunoaștem chemarea și să ne împlinim datoria. Suntem un cor începător, stăm pe picioarele noastre proprii, fără a beneficia de învățătura altora deocamdată, dar aveți toată asigurarea noastră, că ne vom da silința să fiți mândră de noi!

Pătruns până în adâncul sufletului meu de recunoștință, Vă mulțumesc atât în numele bisericii cât și în numele corului, pentru fapta dvoastre nobilă, că ați dat dovadă încă odată, că țineți la comuna Opațița,

luând corul nostru sub nobila dvoastre ocrotire. Recunoștința noastră însă, care se manifestă azi, prin această sărbătoare, Vă asigur, nu se va mărgini numai până aici, ea va fi pururea un act de pietate, care întotdeauna va împrăști acele raze calde pe care o numim iubire.

Recunoștința și iubirea vor fi deci cea mai nobilă răsplătă pe care noi V'o putem da, pe lângă dovada că ne vom îndeplini chemarea în modul cel mai conștiincios. În aceste sentimente, stând azi strânși uniți în jurul steagului nostru, rog pe bunul Dumnezeu să Vă țină cu sănătate încă mulți ani, ca să ne ajutați a ajunge la progres și izbândă.

Doamnelor și Domnilor!

Frați Români!

Ceeace se petrece azi în comuna noastră este un fapt care ese din rândul faptelor sau întâmplărilor trecătoare. Mare surpriză a fost pentru noi coborrea în mijlocul nostru a președintelui Asociației corurilor și fanfarelor din Banat, d-l prof. Iosif Velceanu; a președintelui organizației județene a acestei asociații, d-l prof. Ioachim Perian și a altor persoane, conducătorii artei corale din Banat. Domniile lor în loc să se odihnească, ori să-și petreacă timpul liber cu alte distracții pe care le oferă orașul, inspirați de tot ce e mai sfânt, au grăbit între noi, ca să mărească fastul sărbătorii noastre.

Găsesc de cea mai plăcută datorie a mea, ca din comuna noastră mică, dar cu trecut îndepărtat, să Vă mulțumesc pentru devotamentul și zelul ce-l desfășurați pentru ca să inițiați întreg Banatul în tainele nobile a frumoasei și dulcii noastre cântări românești. Făclia aprinsă de D-Voastră țineți-o sus și duceți-o tot mai departe, ca să risipească întunecul din satele noastre.

Mulțumesc tuturor autorităților și oaspeților, pentru deosebita onoare de care ne-au făcut părtași, luând parte cu atâta drag la sărbătoarea noastră. Prezența D-Voastre este o cheazășie de îmbărbătare pentru viitorul corului nostru, și vă asigurăm, că înfruntând orice piedici, vom căuta să binemerităm steagul ce s'a botezat azi.

Asemenea mă simt dator să mulțumesc și corului din Banloc, Folea, Voiteg și Șemlacul-mare, precum și fanfarelor din Denta și Banloc, cari au venit să contribuie la ridicarea prestigiului acestei sărbători și să se bucure de bucuria noastră. Pe lângă cele mai calde mulțumiri ale mele, cât și ale corului nostru, și pe lângă asigurarea noastră, că oricând și noi vom fi gata să răspundem cu aceeaș dragoste cu care ați răspuns voi la apelul nostru, găsesc de bine să vă dau și un sfat.

Scopul ce-l urmăresc societățile de cântări și fanfare este măreț! Dar ca să păstrați cu sfințenie cântarea și muzica, acest tezaur scump, din care sunteți chemați a face împărțeală tuturor acelor, cari tind la perfecțiune morală, trebuie să vă puneți pe muncă serioasă, umăr la umăr cu cea mai mare dragoste, în deplină armonie, lăsând la o parte toate neînțelegerile și chestiunile personale. Să dați conducătorilor voștri tot concursul ascultându-i căci numai așa vă puteți îmbogăți în cunoștință, ca să vă faceți luceferi între stele.

Pe voi, iubiiți coriști ai corului nostru, v'am lăsat în ultimul rând. Ce am avut de spus, în legătură cu chemarea voastră de coriști, nu odată v'am

repetat; acum vă amintesc numai că azi s'a sfințit steagul vostru în credință. să-l primiți în speranță și să-l purtați cu iubirea din care se naște însuflețirea către cauza voastră. Uniți-vă în jurul steagului vostru pe care doresc ca totdeauna cu Dumnezeu și cu onoare să-l purtați în fruntea șirelor voastre. Emblema — lira — ce o are pe față, vă arate misiunea voastră, iar semnul sfintei cruci vă învețe, că cu credință să vă împliniți datoria. Priviți la ele, lucrați cum vă învață, și atunci fiți siguri că orice piedecă, orice zăgaz, orice furtună, vă poate îndoi dar... rupe, nici odată!

Cu acest gând și cu dorințele exprimate, strig din adâncul sufletului meu: Trăiască doamna nașă și toți oaspeții, la mulți ani!

Strămoși.

A strămoșilor imagini
În drumul vieții mele
Le privesc fără de margini
Și apar ca blânde stele,

La răscrucea ce mă cearcă
Și ar vrea să pun' amarul
De 'ntunec, și să treacă
În flința-mi tot calvarul.

Dar din viața lor d' apoi
Știu prea bine că nu lasă
Gândul rău să nască 'n noi,
Răul să ne moștenească.

Și-mi trimit a lor lumină
Și spre Tatăl nostru 'ndreaptă
Rugi fierbinți. Și mă sprijină
Să am calea 'mpresurată

De noroc și cumpătare...
Luminați și mai departe
Pașii mei, spre sfinte-altare,
Unde sufletu-mi s' abate.

VALERIU T. PERIANU

ȘTIRI

Revenire. Timp de 12 ani locuitorul Gheorghe Bută din Cerna a stat departe de sfântul altar al credinței sale strămoșești. S'a îndepărtat atunci ascultând mai mult de glasul seducătorilor. A fost baptist. Înstrăinarea a fost lungă, dar nu desăvârșită. În adâncul inimii a trăit conștiința, care în cursul celor 12 ani niciodată adormind, s'a ridicat mai tare, până când îmbărbătată de voia atotputernicului Dumnezeu a biruit și Gheorghe Bută, ascultând chemarea păstorului său, preotul Silviu Mioc, se reîntoarce bun credincios la sânul sfintei biserici.

Pe lângă sufletul lui Gheorghe Bută preotul asigură mântuirea și celor trei gloate ale sale, botezând pe Valeria, Semenica și Floare. Este mișcătoare și următoarea declarație a lui Gheorghe Bută:

„DECLARAȚIE. Subsemnatul Gheorghe Bută declar prin prezenta că am trecut dela cultul baptist la religia și credința ortodoxă convins de părintele S. Mioc din loc.

Am stat în credința baptistă timp de 12 ani iar acum la sfaturile părintelui local și după ce personal m'am convins de rătăcirea în care am fost timp de 12 ani am părăsit credința baptistă reîntorcându-mă la credința ortodoxă care fără șovăire ne duce la mântuire.

Bapțiștii explică sf. Scriptură atât în vechiul cât și în noul testament numai ce lor le place și le pică bine spre a-și câștiga membri pentru adunările lor.

M'am convins că numai oamenii ușori cari sunt ca o pleavă ușoară și care se lasă dusă și aruncată de ori ce adiere de vânt în ori ce parte, numai acei oameni își părăsesc credința lor iar bobul curat rămâne și cade sub ciur, rămânând în credința în care s'a născut și botezat.

În astfel de credință rătăcită am fost și eu timp de 12 ani, am fost fiul cel rătăcit care a părăsit ale sale însă bunul meu părinte m'a primit chiar ca pe fiul din sf. evanghelie, căci timp de 12 ani cât am fost în credința baptistă am fost mort iar acum m'am reîntors la ortodoxie și am înviat. Cerna la 29 Aprilie 1935. Gheorghe Bută.”

Pelerinaj. Sâmbăta, în 20 Iulie a. c., la sărbătoarea sf. prooroc Ilie se va face obicinuitul pelerinaj la sf. mănăstire dela izvorul Miron din hotarul comunei Romanesci, protopopiatul Făgetului.

Donațiune. Cornel O. Costea, notar în Delinești a donat comunei bisericesti Ohabița un *apostol*, iar alți câțiva credincioși din Apadia, Delinești și Ohabița au contribuit la cumpărarea unei *evangelii* pentru biserica noastră din Ohabița. Dumnezeu să răsplătească dania binecredincioșilor creștini.

Pierdere de acte. Damian Neagoe învățător în Căvăran ne roagă să anunțăm pierderea următoarelor documente ale sale: Absolutorul de pedagogie cu Nr. 17 din 30 Dec. 1907 și diploma de învățător cu Nr. 5/1899—1913.

Retribuțiile preoțești dela stat pe luna Iunie s'au ridicat dela administrația financiară și se distribuie la Cassa diecezana.

CONVOCARE.

Preoțimea tractului protopresbiteral Caransebeș, este convocată pe ziua de **Joi 18 Iulie a. c. în Caransebeș** ca despărțământ al „Asociației Clerului Andrei Șaguna”.

Fiind chestiuni de interes preoțesc, participarea e obligatoare.

Caransebeș, la 11 Iulie 1935.

Andrieu Ghidlu

Protopresb. icon. stavrofor
președ. despărțământului

Vasile Palca

secretar

Notă Oficială.

Nr. 4185 E. ex 1935.

Spre orientarea preoțimei noastre și a tuturor celor interesați, se comunică în copie adresa On. Minister al Instrucțiunii, al Culetelor și Artelor cu Nr. 111.088/1935 de următorul cuprins:

În vederea lichidării arrieratelor Statului anterioare datei de 1 Aprilie 1934 avem onoarea a Vă aduce la cunoștință următoarele:

1. În conformitate cu dispozițiile legii din 10 Iulie 1934 și cu art. 19 din Legea bugetară a exerc. 1935/36 lichidarea tuturor datoriiilor Statului provenite din creanțe anterioare exercițiului 1934/35 se va face cu titluri de rentă pe cale de subscriere la Imprumutul Intern de Consolidare 3% 1935.

2. Vor fi primite pentru subscriere la Imprumutul de mai sus creanțele din exerc. închise (salarii, diferite cheltueli, materiale etc.) care au luat ființă și au devenit exigibile înainte de 1 Aprilie 1934 și sunt înscrise în bugetul pe 1935/36 precum și recipisele de depozit și bonurile de impozite.

3. Cererile de lichidare a creanțelor pe cale de subscriere la Imprumutul Intern de Consolidare 3% 1935 se vor face pe formulare speciale ce se vor găsi la administrațiile financiare și vor fi adresate în intervalul dela 1 Iulie—1 August 1935 după cum urmează.

a) Pentru creanțele nelichidate și neordonanțate sau mandatate, ordonanțate și rămase neplătite, direct acestui Minister, Direcția Contabilității Serv. Creanțelor.

b) Pentru recipisele de depozit direct administrațiilor financiare care le-au emis.

c) Pentru bonurile de impozite Casei de Amortizare.

4. În ceea ce privește statele colective se va proceda după cum urmează.

a) Fiecare persoană din stat va timbra și complectea formularul tip cu datele resocotive și totalul sumelor ce are de primit.

b) Se va întocmi apoi un tablou în dublu exemplar cu sumele netto de plată conform modelului următor:

T A B L O U

de persoanele cu sumele netto în mandatele de plată Nr.

Nr. cor.	Numele și pronumele	Domiciliul	Suma pe Martie	Suma pe Aprilie	S. cotă	TOTAL	Rotunjire	Suma rămasă de plată
1	Popescu I.	Băneasa	3640	3640	30	7250	250	7000
2	Ionescu N.	Opoteni	4660	4660	60	9260	240	9500

Tabloul va fi făcut în continuare însă cu sub total pentru fiecare circumscripție, institut, facultate sau protoierie, dacă mandatarea a fost făcută pentru fiecare.

c) În cazul când sunt de plată salarii și pe alte luni, se vor adauga la coloana lunii Martie făcându-se mențiune.

d) Rotunjirile se fac în minus sau în plus și anume: fracțiunile de 250 Lei sau mai mici vor fi neglijate în folosul Statului iar fracțiunile mai mari de 250 Lei vor fi rotunjite la 500 Lei.

e) Reținerile pentru casa de Credit sau pentru alte case sau bănci cuprinse în mandate sau ordonanțe se vor adauga la suma de plată. Pentru propriirile judecătorești se va face dovadă că propria a fost radiată.

f) Dacă propriirile nu sunt radiate se vor anexa cereri dela cei în favoarea cărora au fost pprite sumele făcându-se mențiune în raport.

g) În cazul când pentru asemenea rețineri s'au emis mandate separate se va adauga suma la totalul de plată al fiecărei persoane, anexându-se și o dovadă că băncile sau creditorii respectivi au fost achitați prin rețineri făcute ulterior.

5. Acest tablou fiind terminat se va proceda la întocmirea unui borderou în patru exemplare conform modelului următor:

B O R D E R O U

de persoanele cu sumele netto

Nr. cor.	Numele și pronumele	Domiciliul	Suma de plată în titluri	Valoarea titlurilor	Semnătură

Caransebeș în 9 Iulie 1935.

Episcopul diecezan:

+ Vasile

Publicațiune de licitație.

Pentru darea în întreprindere a zidirii bisericii ort. rom. din com. Șipet, jud. Timiș-Torontal, se publică licitație cu oferte închise și sigilate, care se va ține în **21 Iulie 1935 ora 11 a. m.** în sala școlii confesionale ort. rom. din Șipet, observându-se, că prețul de exclamare conform devizului de spese este 1,429.959 lei.

1. Planurile și devi-ul de spese, precum și condițiunile generale și speciale se pot vedea zilnic la oficiul parohial între orele 9—12 până la data de 18 Iulie a. c. inclusiv.

Se accentuează, că până la 31 Octomvrie 1935 are să se ridice edificiul în roșu, punându-se numai

sub acoperământ, iar celelalte lucrări se vor continua în anul 1936, când timpul va fi potrivit pentru executarea de astfel de lucrări.

Întrucât comuna bisericească n'ar putea achiziționa capitalul necesar pentru lucrările, ce se vor executa în anul viitor 1936, antreprenorul nu poate forța pe cale judecătorească despăgubire pentru cazul, că din lipsă de fonduri lucrarea nu s'ar putea continua.

2. Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și sigilate și vadiul de 10% din prețul oferit, în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile, excludându-se bonurile de impozit.

3. Nu vor fi admiși la licitație, decât numai ingineri și arhitecți, cu preferință de aceia cari au mai zidit biserici.

4. Antreprenorul pe care va rămâne zidirea va avea să solvească la mâna proiectantului suma prevăzută în deviz, adică 56.000 lei, pentru elaboreatele tehnice.

5. Condițiile de plată din partea comunei bisericești se pot vedea la oficiul parohial până inclusiv 18 Iulie a. c.

6. Concurenții nu pot pretinde nici un fel de spese de deplasare, sau spese pentru participarea la licitație, sau diurne, sau altfel de spese.

7. Cărămida, pietrișul, nisipul necesare zidirii bisericii, precum și întreg cărăușitul le pune comuna bisericească, în natură, la dispoziția antreprenorului.

8. Consiliul parohial își rezervă dreptul a alege și a da lucrările acelu antreprenor, în care va avea cea mai mare încredere, eventual a le respinge toate ofertele, fără motivare, și a face pe loc licitație publică verbală.

9 Contractul ce se va încheia cu antreprenorul va deveni pentru antreprenor obligator imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea acestuia de către Ven. Consiliu eparhial.

Spesele de contract, impozitul proporțional și timbrele îl privesc pe antreprenor.

Șipet, din ședința consiliului parohial ținută la 19 Maiu 1935.

Pr. **Toma Porumb**
președinte

2-2

Nicolae Zâmcea
secretar

Publicațiune de licitație.

În baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial din 4 Iulie, Nr. 4099/1935 se publică licitațiune minuentă pentru acoperirea turnului și deasupra altarului bisericii cu tablă galvanizată de cl. I. cu prețul de exclamare Lei 17.616 din comuna Șopotul-nou.

Licitațiunea se va ținea în **4 August a. c. la ora 12 a. m.** în biserică la care pot participa întreprinzătorii autorizați.

Comuna bisericească nu acordă spese de transport sau diurne participanților.

Licitanții sunt obligați a depune 10% în numerar sau hârtii de valoare.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia în care are mai multă încredere.

Șopotul-nou în 10 Iulie 1935.

Ioan Goanță
Preș. cons. par.

Pavel Nedelcu
Notar.

Publicațiune de licitație.

Pe baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial dtdo. 21 Iunie Nr. 3322 E. se publică licitațiune minuentă pentru refacerea turnului bisericii din Bucovăț, plasa Făget, înzestrarea lui în toate părțile constitutive cu prețul de lei 30.000.

Licitațiunea se va ține **Duminică în 4 August a. c. la orele 14 (2) după masă** în sala școlii din localitate la care pot participa licitanții îndreptățiți.

Comuna bisericească prestă în natură tabla de fier nouă și materialul lemnos folosibil din turnul vechi. Planul și condițiile se pot vedea la Oficiul parohial.

Comuna bisericească nu acordă spese de călătorie participanților la licitație, își susține dreptul a da lucrările fără considerare la rezultatul licitațiunii întreprinzătorului celui mai încrezut și obligă pe licitanți a depune înainte de începerea licitației vadiul de 10%.

Bucovești din ședința consiliului parohial, ținută la 10 Mai 1935.

Alexandru Popovici
Preot președinte.

Nicolae Lazarescu
notar.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile-Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumseță rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan”
din Băile-Erculane.

Obiecte bisericești

dela cele mai renumite fabrici, se află de vânzare la **Librăria Diecezană.**

